

den efter Omstændighederne kan være. Men naar man saa yderligere spørger, hvorvidt det nu er rigtigt at sætte 2,000 eller 2,200 Rd., og naar Ministeren erklærer, at han antager at kunne gaae ned til 2,000 Rd., og at der i det Hele er Godt at opnaae ved Lovens Vedtagelse, saa er det meget vanskeligt at staae imod. Jeg har derfor indladt mig paa at anbefale det ærede Thing at vedtage Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, hvad jeg udtrykkelig erklærer, at jeg ikke vilde have gjort, dersom den tidligere Finansminister havde staaet paa sin Plads endnu og fastholdt den flete Aftale. Jeg anbefaler altsaa det ærede Thing at følge Udvalgets Indstilling.

Ordføreren (Rieger): Efter de Udtalelser, som vi have hørt, deels fra min ærede Collega og deels fra det ærede Medlem (Fischer), som tildeels har fungeret som Formand i Udvalget i den egentlige Formands Fraværelse, staaer der saa godt som Intet tilbage for mig at sige. Smedens der paa tidligere Stadier har fundet meget udførlige og alvorlige Forhandlinger Sted om Hovedgrundsaetningerne i disse Lønningsforslag, kan jeg gjerne, naar Udtrykket forstaaes rettelig, underkrive, hvad den ærede Landssthingsmand yttrede, at der tilsidst kommer et Punkt, hvor det ganske vist er umuligt for et Udvalg mod Regjeringen og det andet Thing at insistere paa, at enkelte Lønningsaetser skulle sættes 100 eller 200 Rd. høiere eller lavere. Det er indlysende, at der staaer Discussionen stille, og Spørgsmaalet bliver altsaa blot, om det i det Hele taget kan siges, at Lønningslovene have faaet en forsvarlig Behandling i Representationen under Regjeringens Samvirken, og det troer jeg skal erkjendes. Dersom vi ville kaste Blikket tilbage paa den Tid, der er forløbet, siden den første Lønningslov kom ind her til Behandling, nemlig Retsbetjentlønningsloven, troer jeg, at det med Sandhed kan siges, at den Meningsstilkjendegivelse, som dengang udgik fra Landsstinget, er bleven fastholdt og er bleven gennemført. Jeg troer, at dengang Thinget vedtog ikke at nedsætte Fællesudvalg i Retsbetjentenes Lønnings-Lovforslag, blev der lagt en Billie og et Duffe for Da-

gen fra Thingets Side. Der blev, troer jeg, lagt den Billie for Dagen, at Landsstinget vilde have et Ord med at sige ved Behandlingen af Lønningslovene, og dernæst det Duffe, at disse Lovforslag saavidt muligt kunde komme til endelig Afgjørelse, uden at denne sidste Afgjørelse blev undergivet al den med et Fællesudvalg forbundne Usikkerhed. Naturligvis kunde ingen fornuftig Mand i Thinget ville opstille den Sætning, at Lovforslagene skulde antages af det andet Thing netop uforandrede i den Form, i hvilken de her ved 3die Behandling ere blevene vedtagne. Sligt kan jo ingen Mand med positiff Dannelselse ville opstille som en Fordring; men jeg troer, at Thinget ganske naturligt havde den Billie og det Duffe, jeg har antydet, og jeg skal henstille til det høitærede Thing, om ikke netop Sagernes senere Gang har vist, at ved en rolig og besindig Holdning i det Hele er virkelig Thingets Billie og Duffe opnaaet; idetmindste staaer det saaledes for mig. — Med disse Ord skal jeg tilraade Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, og jeg skal blot til Slutningen nævne, hvorledes de Udgifter stille sig, om hvilke der er Spørgsmaal efter denne Lov og efter den dermed forbundne Contoirholdslav. De Udgifter, som for Tiden i saa Henseende finde Sted efter de nugsældende Lønningslove, ere omtrent 518,000 Rd. Efter det forelagte Udlaft var det omtrent 524,750 Rd.; de af Folkethinget i sin Tid vedtagne Lønninger udgjorde 510,450 Rd.; efter Landsstingets ved 3die Behandling vedtagne Forslag vare de 517,250 Rd., og efter den af Finansministeren tilraadede Nedsættelse 515,550 Rd. Hvad Contoirholdsudgifterne angaaer, anvendes der nu 51,059 Rd. Det oprindelige Forslag gif ud paa 55,015 Rd., det af Folkethinget vedtagne Forslag 50,655 Rd., medens det af Landsstinget vedtagne og af Folkethinget uforandret antagne Forslag medfører en Udgift af 756 Rd. mere, end der nu medgaaer. I Forbindelse dermed maa det jo bemærkes, at Tiaarsfristen ved disse Love nu er anerkjendt som indeholdende en naturlig Regel med Hensyn til denne Art af Loves Revision.